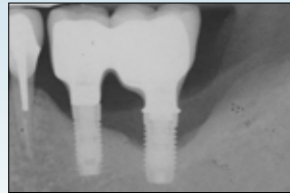

The therapy of periimplantitis

E.Peponi¹, A. Kotsani¹, S. Vasilopoulos²

In everyday dental practice, dental clinicians have to face not only periodontal diseases but also periimplant diseases as dental implants are considered as a reliable solution for the treatment of edentulous patients. In most cases the treatment of periimplantitis is surgical, as non surgical therapy alone has been proved not to be effective. The goal of the surgical approach is the modification of the osseous defect by either recontouring or filling the bony component by means of reconstructive biomaterials. Although the morphology of the lesion determines the surgical technique, there is not a standard protocol. In cases that there is extended bone loss and the implant can no longer maintained in biological, aesthetic and functional conditions, the extraction should be preferred. In each case many factors should be evaluated in order to choose the appropriate treatment. Last but not least, a patient who have been treated for periimplantitis should follow a strict maintenance program. The aim of the present paper is to present three clinical cases of periimplantitis treated with three different treatment modalities.

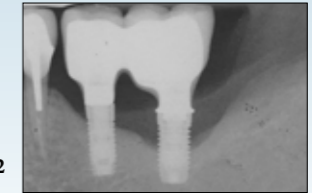
Key words: periimplantitis, surgical therapy, regenerative techniques

Odontostomatological Progress 2017, 71 (3): 476-485

1. DDS, MS
2. DDS, MS, Dr. Dent

Department of Periodontology, School of Dentistry, National and Kapodistrian University of Athens, 2 Thivon Str., Goudi, 115 27 Athens

Θεραπεία περιεμφυτευματίτιδας

Ε. Πεπονή¹, Α. Κοτσάνη¹, Σ. Βασιλόπουλος²

Στην καθημερινή κλινική πράξη οι κλινικοί καλούνται να αντιμετωπίσουν εκτός από τις περιοδοντικές νόσους και τις περιεμφυτευματικές νόσους, καθώς τα εμφυτεύματα αποτελούν αξιόπιστη θεραπευτική επιλογή. Η θεραπεία της περιεμφυτευματίτιδας είναι στην πλειονότητα των περιπτώσεων χειρουργική, καθώς η μη χειρουργική θεραπεία φαίνεται να μην είναι αποτελεσματική. Σκοπός της χειρουργικής προσπέλασης είναι η παρέμβαση στην οστική βλάβη είτε για οστεκτομή/οστεοπλαστική είτε για εφαρμογή κάποιας αναπλαστικής τεχνικής. Συνήθως η μορφολογία της βλάβης είναι αυτή που καθορίζει την επιλογή της χειρουργικής τεχνικής χωρίς όμως να υπάρχει κάποιο συγκεκριμένο πρωτόκολλο. Στις περιπτώσεις που η περιεμφυτευματική βλάβη είναι εκτεταμένη, έχει χαθεί το μεγαλύτερο μέρος της οστικής στήριξης και το εμφύτευμα δεν βρίσκεται σε συνθήκες βιολογικά, αισθητικά και λειτουργικά αποδεκτές η ενδεικνυόμενη θεραπεία είναι η εξαγωγή. Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να συνεκτιμώνται πολλοί παράγοντες ώστε να επιλεγεί η κατάλληλη θεραπεία. Τέλος, μετά τη θεραπεία είναι αναγκαία η τακτική παρακολούθηση του ασθενούς για τη διατήρηση του θεραπευτικού αποτελέσματος. Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η παρουσίαση 3 κλινικών περιστατικών περιεμφυτευματίτιδας που αντιμετωπίστηκαν με 3 διαφορετικές θεραπευτικές προσεγγίσεις.

Λέξεις ευρετηρίου: περιεμφυτευματίτιδα, χειρουργική θεραπεία, αναπλαστικές τεχνικές

Οδοντοστοματολογική Πρόοδος 2017, 71 (3): 476-485

1. Περιοδοντολόγος
2. Επίκουρος Καθηγητής

Εργαστήριο Περιοδοντολογίας, Οδοντιατρική Σχολή Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Θηβών 2, Γουδί, 115 27 Αθήνα